

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ

Кафедра китайської філології

Курсова робота з китайської філології

**СТРУКТУРНО-ФУНКЦІОНАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ СТАТИЧНОЇ
ОБСТАВИНИ МІСЦЯ В КИТАЙСЬКІЙ МОВІ**

на тему:

Студентки групи Кит 13-21

факультету східної і слов'янської філології

денної форми навчання

Освітньої програми

Китайська мова і література та переклад,

західноєвропейська мова

Спеціальності 035 Філологія

Спеціалізації 035.065 Східні мови

та літератури (переклад включно),

перша - китайська

Білобородової Євгенії Олександрівни

Науковий керівник:

викл. Сидельнікова Олена Анатоліївна

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

Київ – 2023

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ СТАТИЧНОЇ ОБСТАВИНИ МІСЦЯ В КИТАЙСЬКІЙ МОВІ	5
1.1 Обставина місця в загальній лексикології.....	5
1.2 Статична обставина місця, в системі граматики китайської мови.....	9
Висновки до Розділу 1.....	14
РОЗДІЛ 2. СТРУКТУРНО-ФУНКЦІОНАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ СТАТИЧНОЇ ОБСТАВИНИ МІСЦЯ В КИТАЙСЬКІЙ МОВІ	16
2.1 Структурні особливості статичної обставини місця в китайській мові.....	16
2.2 Функціональні особливості статичної обставини місця в китайській мові.....	22
Висновки до Розділу 2.....	24
ВИСНОВКИ	26
摘要.....	30
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	31

ВСТУП

Курсова робота присвячена вивченню структурно-функціональних особливостей статичної обставини місця в китайській мові. Статична обставина місця та післяйменники широко досліджуються в сучасній китайській мові, особливо структурно-функціональні особливості статичної обставини місця потребують більш глибокого дослідження.

Актуальність теми роботи полягає в її спрямованості на вивчення структурно-функціональних особливостей мовних явищ, таких як статичної обставини місця, в сучасній китайській мові. Актуальність теми дослідження підсилюється ще й необхідністю більш глибокого подальшого дослідження структурно-функціональних особливостей статичної обставини місця, в сучасному українському китаєзнавстві.

Метою роботи є дослідити структурно-функціональні особливості статичної обставини місця в китайській мові.

Поставлена мета передбачає вирішення таких **завдань**:

- проаналізувати наукову літературу;
- дослідити специфіку статичної обставини місця в китайській мові;
- виявити структурно-функціональні особливості статичної обставини місця в сучасній китайській мові.

Об'єкт дослідження – статична обставина місця, в сучасній китайській мові.

Предмет дослідження – структурно-функціональні особливості статичної обставини місця в китайській мові.

Матеріалом дослідження слугує статична обставина місця.

Специфіка цієї теми, завдань і матеріалу роботи зумовили індивідуальний підхід до вибору **методів і прийомів дослідження**. Для досягнення поставлених цілей і завдань дослідження ця робота використовує *загальнонаукові методи*

(описовий метод, дедуктивний метод, аналітичний метод) для визначення теоретичних основ дослідження прийменників в сучасній китайській мові і деякі спеціальні лінгвістичні методи, в тому числі: *функціональний метод* — для розпізнавання та детального аналізу функціональних властивостей статичної обставини місця. *Структурний аналіз* — для ідентифікації та представлення статичної обставини місця у сучасній китайській мові. Метод суцільної вибірки — для відбору матеріалу дослідження.

Практичне значення отриманих нами результатів полягає в можливості їхнього використання студентами для підготовки до практичних та семінарських занять з китайської мови та граматики китайської мови, а також полягає в можливості використання цих матеріалів під час укладання методичних матеріалів до навчальної дисципліни: “Китайська мова” (розділи «Практична граматика» та «Теоретична граматика»).

Курсова робота складається зі вступу, двох розділів, висновків до кожного розділу, загальних висновків, списку використаної літератури та анотації китайською мовою. Загальний обсяг роботи – 32 сторінок. Використаних джерел – 24.

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ СТАТИЧНОЇ ОБСТАВИНИ МІСЦЯ В КИТАЙСЬКІЙ МОВІ

В цьому розділі будуть розглянуті теоретичні засади дослідження обставини місця в загальній лексикології, а також місце статичної обставини місця, в системі граматики китайської мови.

1.1. Обставина місця в загальній лексикології

Прислівник – це повнозначна незмінювана частина мови, що виражає ознаку дії, стану чи ознаку іншої ознаки, наприклад: дуже гіркий, їхати повільно. Прислівник не має граматичних категорій, крім ступеня порівняння у якісних прислівниках. У реченнях функціонує як обставина.

Також прислівники за значенням та синтаксичною роллю поділяються на певні три розряди: означальні, обставинні та безособово-предикативні.

Означальні прислівники виражають якісні ознаки стану або дії (повільно бігти, міцно спати) та спосіб, міру або ступінь їх вияву (утричі менша вага, занадто вразлива дівчина). Цей розряд прислівників поділяється на три групи: якісно-означальні, способу або образу дії та кількісно-означальні. Якісно-означальні прислівники дають якісну характеристику стану або дії і відповідають на питання як?. Вони творяться від основних якісних прикметників за допомогою суфіксів -о або -е, наприклад: тепло, гарно, добре, холодно. Ця група прислівників утворює форми вищого і найвищого ступеню порівняння, наприклад: швидко – швидше – найшвидше, мало – менше – найменше. Вищий і найвищий ступені якісно-означальних прислівників творяться так само, як і ступені порівняння якісних прикметників. Вищий ступінь утворюється за допомогою суфіксів -ше або -іше, суплетивно (погано – гірше) або аналітичним способом (вдало – більш вдало). Найвищий ступінь утворюється за допомогою частки най-, яка додається до форми вищого ступеня, наприклад: легко – легше – найлегше.

Прислівники способу або образу дії вказують на спосіб дії і відповідають на питання у який спосіб?(поволі, вголос).

Кількісно-означальні прислівники виражають ступінь інтенсивності дії або міру чи ступінь вияву якісної ознаки і відповідають на питання як багато? якою мірою? скільки? наскільки?(трохи, утричі).

Обставинні прислівники виражають різні обставини, за яких відбувається дія. Процес або дію характеризують за просторовими, часовими, або причиновими відношеннями, рідше – за метою її виконання. Обставинні прислівники поділяються на чотири групи: прислівники часу, прислівники місця, прислівники причини, прислівники мети. Прислівники часу характеризують дію за часовими відношеннями і відповідають на питання коли? як довго? доки? (сьогодні, щодня, щороку, завжди, ніколи). Прислівники місця характеризують дію за просторовими відношеннями і відповідають на питання де? звідки? куди? (вверх, вниз, ліворуч, праворуч, здалеку). Прислівники причини виражають причину дії і відповідають на питання через що? з якої причини? чому? (згарячу, ненароком, спросоння, чомусь, зопалу). Прислівники мети виражають мету дії і відповідають на питання навіщо? для чого? з якою метою? (на сміх, на зло, наперекір, напоказ, жартома).

Безособово-предикативні прислівники, також їх ще називають словами категорії стану, виражають стан природи (темно, холодно, ясно, тепло), психічний або фізичний стан людини (весело, радісно, сумно), зумовленість, необхідність, доцільність дії в оцінці людини (потрібно виконати, необхідно сказати, треба зробити). У ролі головного члена безособових речень вони виражають відношення до особи, яка перебуває у певному стані, або вказують на загальний фізичний стан природи, наприклад: Родині сумно; Надворі холодно.

Щодо морфологічного складу прислівників, то особливістю є співвіднесеність їх з усіма частинами мови. Ця співвіднесеність вказує на їх походження як придієслівних слів. Первісна адвербіальна функція, яку виконували іменні словоформи, сприяла формуванню в них нової синтаксичної семантики у напрямі

створення морфологізованого засобу вираження цієї функції у класі прислівників. Адвербіалізація відбувалася внаслідок переосмислення іменних слів на основі зміни синтаксичної ролі в реченні. Замість означальної при іменнику – на обставинну у зв'язках із дієсловом. Також цей процес супроводжувався змінами морфологічних ознак адвербіалізованих словоформ та морфемного складу слів. Прислівники, які утворилися шляхом адвербіалізації, в своїй будові відображають змертвілі відмінкові форми іменників, дієслів, прикметників, числівників, закінчення яких перетворилися на суфікси, а прийменники – на префікси: навприсядки, набік, надвоє, знадвору, здалека, донедавна. Адвербіалізація є одним із засобів поповнення класу прислівників і до цього часу.

Обставина – це другорядний член речення, який вказує на місце, спосіб дії, час, мету, причину дії та мету. Обставина як структурно-семантичний компонент речення характеризується за такими ознаками:

- 1) виступає другорядним членом речення, тобто не входить до структурної схеми речення;
- 2) в реченнях часто виражається прислівником, відмінковими і прийменниково-відмінковими формами іменників та дієприслівником;
- 3) з головним словом у реченні поєднується за допомогою підрядного прислівного синтаксичного зв'язку у формі прилягання;
- 4) обставина може займати різні позиції щодо головного слова, проте найчастіше – постпозитивну;
- 5) позначає обставину дії, стану або ознаку ознаки;
- 6) обставина вступає з головним словом в обставинні семантико-синтаксичні відношення.

Обставина в реченнях може виражатись:

- 1) прислівником: Навесні розквітають різнобарвні квіти;
- 2) дієприслівником: Міркуючи над цим питанням, він не вистачило часу перейти до головного;

- 3) дієприслівниковим зворотом: І я зими крутий долаю норів, обличчя підставляючи вітрам (Н. Горик);
- 4) іменником в орудному відмінку без прийменника: Струнками пружними клинлями пішла авіація, розгортаючись над дотами (О. Гончар);
- 5) непрямыми відмінками з прийменниками: Додому з лікарні Демид повернувся через тиждень (В. Собко);
- 6) субстантивованими словами у непрямих відмінках: Другого дня Семен Олександрович постукав у двері Демида о сьомій” (В. Собко);
- 7) інфінітивом: Вони приходять послухати Сократа (Ю. Мушкетик);
- 8) порівняльним зворотом: Холодні очі сковзнули по всьому, наче крижинки (М. Коцюбинський);
- 9) синтаксично нерозкладними словосполученнями: З вечора до самого ранку їздив начальник по своїй ділянці кордону (Ю. Збанацький);

За семантичними ознаками, обставини поділяються на: обставину способу дії, міри і ступеню, причини, мети, місця, часу та умови. Обставина способу дії дає якісно характеристику стану чи дії і відповідає на питання: як? яким способом? Обставина міри і ступеню характеризує інтенсивність або міру дії або ознаки і відповідає на питання: в якій мірі? як часто? у скільки разів? як багато? Обставина місця дає просторову характеристику дії і відповідає на питання: звідки? куди? де? Обставина часу характеризує час дії і відповідає на питання: як довго? коли? до якого часу? з яких пір? Обставина причини означає причину виникнення тієї чи іншої дії або ознаки, відповідає на питання: чому? з якої причини? Обставина мети характеризує мету дії, відповідає на питання: з якою метою? навіщо? Обставина умови позначає умову за якої відбувається дія і відповідає на питання: за якої умови?

Статична обставина місця пояснює де знаходить предмет чи особа. У сучасній українській мові статична обставина місця вводиться за допомогою різних прийменників, таких як: на, в, під, поза поміж, всередині, зверху, знизу. Наведемо до прикладу речення: його ручка лежить на столі. В цьому реченні “на столі” виступає статичною обставиною місця.

1.2. Статична обставина місця, в системі граматики китайської мови

Обставина – це другорядний член речення, який вказує на ознаку дії або на ознаку ознаки. Обставинами можуть бути виражені різними частинами мови, словосполученнями, вони вказують на час, місце, результат, стан, якість, ступінь, кратність, тривалість або міру стану або виконання дії. Обставина поділяється на:

- Обставину часу (статична або динамічна);
- Обставина місця (статична чи динамічна);
- Препозитивні обставини ступеню або стану. Основним показником таких словосполучень є структурне службове слово 地, яке ставиться між обставиною і головним словом;
- Постпозитивні обставини ступеню, стану, результату тощо. Формальним показником таких словосполучень є структурне службове слово 得, яке ставиться між обставиною і службовим словом.

В сучасній китайській мові обставина найчастіше виражається прислівником. Прислівники - це слова, які ставляться перед дієсловом або прикметником і вказують на час, стан, ступінь, повторюваність, заперечення, ймовірність, модальність та сфери використання. Прислівники поділяють на такі групи:

- Прислівники часу: 才 cái тільки що, хвилину тому, 马上 mǎshàng одразу, негайно, прямо зараз, 又 yòu знову, вказує на повторення дії, 再 zài знову, ще раз, ще, ще більше, 长 zhǎng рости, розвиватись, 已经 yǐjīng вже, 正在 zhèngzài в процесі, на даний момент, зараз, 就 jiù зараз же, вже, всього лише, 快 kuài швидко, скоро, 刚 gāng тільки що, тільки;
- Прислівники ступеню: 很 hěn дуже, 太 tài занадто, 好 hǎo добре, 真 zhēn справді, дійсно, 最 zuì най-, 非常 fēicháng дуже, надто, надзвичайно, 十分 shífēn дуже, надто, в повній мірі, повністю;
- Прислівники сфери використання: 都 dōu все, весь, 全 quán весь повністю, 只 zhǐ тільки, всього лиш;

- Прислівники повторюваності: 也 yě також, 又 yòu знову, 还 hái також, до того ж, все ще, 再 zài знову, ще раз;
- Прислівники заперечення: 不 bù, 没有 méiyǒu, 别 bié, 不用 bùòng;
- Прислівники ймовірності: 可能 kěnéng можливо, 也许 yěxǔ можливо, може бути, 估计 gūji допустимо, 大概 dàgài швидше за все, може бути, можливо, напевно;
- Прислівники модальності: 可 kě можна, достатньо, дуже, 几乎 jīhū майже, 究竟 jiùjìng (в питаннях для наголосу) все-таки, 难怪 nánguài не дивно що, 到底 dàodǐ доводити до кінця, все-таки, 却 què однак, але, 反正 fǎnzhèng в будь-якому випадку, так чи інакше;
- Прислівники стану: 互相 hùxiāng взаємно, 稍稍 shāoshāo трохи, злегка, трішки, 亲自 qīnzì сам, особисто.

Граматичними особливостями прислівників є те, що зазвичай вони не повторюються, не використовуються як самостійна відповідь, окрім таких прислівників, як: 不 bù, 没有 méiyǒu, 一定 yīdìng, 当然 dāngrán. Також, більшість прислівників не можуть стояти перед іменником, вони займають місце лише перед дієсловом або прикметником.

Обставина місця може бути статичною або динамічною. Динамічна обставина місця вказує на те, звідки і куди, в кому напрямку відбувається дія, відповідає на запитання: звідки? куди? в якому напрямку? тощо. Статична обставина місця повідомляє про місцезнаходження особи чи предмету, відповідає на питання: де?

В сучасній китайській мові для того щоб ввести статичну обставину місця в речення, часто використовують спеціальні словосполучення, до складу яких входять:

Прийменник 在 zài (цей прийменник може іноді опускається) + Іменник місця + Післяйменник.

Післяйменники – це спеціальні слова, які вказують на місцезнаходження предмету чи особи, і ставляться після того слова, стосовно якого вказується його знаходження.

Приклади післяйменників в китайській мові:

- 上 shàng, 上边 shàngbian, 上面 shàngmiàn, 上头 shàngtóu – на, над, зверху;
- 下 xià, 下面 xiàmiàn, 下边 xiàbian, 下头 xiàtóu – під, знизу;
- 里 lǐ, 里面 lǐmiàn, 里边 lǐbian, 里头 lǐtóu – в, всередині;
- 前 qián, 前面 qiánmiàn, 前边 qiánbian, 前头 qiántou – перед;
- 后 hòu, 后面 hòumiàn, 后边 hòubian, 后头 hòutou – за, позаду;
- 中间 zhōngjiān, 中 zhōng – в, всередині, між;
- 旁边 pángbiān – поряд, поруч;
- 左边 zuǒbiān, 左面 zuǒmiàn – ліворуч;
- 右边 yòubiān, 右面 yòumiàn - праворуч;
- 内 nèi – всередині;
- 外 wài, 外面 wàimiàn, 外边 wàibian – зовні;
- 这儿 zhè'er, 这里 zhèlǐ – тут;
- 那儿 nà'er, 那里 nàlǐ – там;
- 哪儿 nǎ'er, 哪里 nǎlǐ – де?.

Особливості статичної обставини місця:

1. У сучасній китайській мові, коли ми вказуємо на місце, де працює або навчається багато людей, то післяйменник зазвичай опускається, наприклад:
 - 学校有很多人。Xuéxiào yǒu hěnduō rén. У школі багато людей.
 - 医院有很多人医生。Yīyuàn yǒu hěnduō yīshēng. У лікарні багато лікарів.
2. З географічними назвами, також їх називають локативами, післяйменники не використовуються, наприклад:
 - 基辅有很多公园。Jīfǔ yǒu hěnduō gōngyuán. У Києві багато парків.
 - 德国有很多医院。Déguó yǒu hěnduō yīyuàn. У Німеччині багато лікарень.
3. Порівнюючи з українською мовою, коли ми хочемо сказати “в зошиті”, то в китайській мові це звучатиме як “на зошиті” 本子上 běnzi shàng.

4. Для того щоб вказати на особу, як на місце, де відбувається дія або на місцезнаходження предмета чи особи, наприклад: в мене тут, у вчителя там, а також для того, щоб вказати на місце дії, не вказуючи на просторові орієнтації, як-от ліворуч, праворуч, а тільки на місцезнаходження. Іменник або займенник, як місцезнаходження, оформлюється післяйменниками 这儿 zhè'er, 哪儿 nǎ'er, 那儿 nà'er, наприклад: 电脑哪儿 diànnǎo nǎ'er, 老师哪儿 lǎoshī nǎ'er.
5. Словосполучення, яке вказує на місце, може входити до поширених означень. В таких випадках словосполучення оформлюється суфіксом 的, наприклад:
- 皮包里的书我的。Píbāo lǐ de shū shì wǒ de. Книга в сумці є моєю.

处所副词 Chùsuǒ fùcí – це прислівники місця, які використовуються для вираження місця розташування, напрямку або відстані. Ці прислівники зазвичай використовуються для відповіді на питання “де?”, “куди?”, “звідки?”, тощо. Наведемо до прикладу кілька поширених прислівників місця:

1. Прислівники місця, які позначають місце: 这里 zhèlǐ тут, 那里 nàlǐ там, 哪里 nǎlǐ де?, 那儿 nà'er там, 这儿 zhè'er тут, 那边 nà biān там, туди, 这边 zhè biān тут, 那头 nà tóu на тому кінці, 这头 zhè tóu на цьому кінці, 这里面 zhè lǐmiàn тут, 那里面 nà lǐmiàn там, 这里边 zhè lǐbian з цього боку, 那里边 nà lǐbian з того боку, 这边上 zhè biān shàng тут вгорі, 那边上 nà biān shàng там вгорі, 这边下 zhè biān xià тут внизу, 那边下 nà biān xià там внизу, 这边左 zhè biān zuǒ тут ліворуч, 那边左 nà biān zuǒ там ліворуч, 这边右 zhè biān yòu тут праворуч, 那边右 nà biān yòu там праворуч.
2. Прислівники місця, які позначають напрям: 上 shàng вгору, 下 xià вниз, 左 zuǒ вліво, 右 yòu вправо, 前 qián спереду, 后 hòu ззаду, 里 lǐ всередину, 外 wài зовні, 东 dōng схід, 西 xī захід, 南 nán південь, 北 běi північ, 上边 shàngbian вище, над, на, 下边 xiàbian далі, під, знизу, 左边 zuǒbiān зліва, 右边 yòubiān справа, 前面 qiánmiàn спереду, перед, 后面 hòumiàn ззаду, позаду, 左前方 zuǒ qiánfāng спереду зліва, 右前方 yòu qiánfāng спереду справа, 左后方 zuǒ hòufāng

позаду зліва, 右后方 yòu hòufāng позаду справа, 中间 zhōngjiān серед, поміж, 顶上 dǐng shàng на вершині, на самому верху, 底下 dǐxia знизу, 正中 zhèngzhòng в центрі, 左侧 zuǒ cè з лівого боку, 右侧 yòu cè з правого боку, 斜对面 xié duìmiàn по діагоналі, навпростець.

3. Прислівники місця, які позначають відстань: 近 jìn близько, недалеко, 远 yuǎn далеко, 远处 yuǎn chù віддалено, 近处 jìn chù близько, околиці, 中间 zhōngjiān центр, 顶上 dǐng shàng на вершині, 底下 dǐxia внизу, 左侧 zuǒ cè зліва, 右侧 yòu cè справа, 对面 duìmiàn навпроти, 前面 qiánmiàn спереду, 后面 hòumiàn ззаду.

Ці прислівники місця, за допомогою опису місцезнаходження і напрямку, допомагають чіткіше вказати де хтось або щось знаходиться в просторі або куди вони рухаються. Наприклад:

1. 他的杯子在桌子上。Tā de bēizi zài zhuōzi shàng. Його чашка стоїть на столі.
2. 他往右走。Tā wǎng yòu zǒu. Він йде направо.
3. 他的房子在河边。Tā de fángzi zài hé biān. Його дім знаходиться біля річки.

Висновки до Розділу 1

Обставина – це невелика частина речення, яка вказує на ознаку або характеристику дії. Обставини виражаються різними частинами мови і словосполученнями, вказуючи на час, місце, результат, стан, якість, ступінь, множинність, тривалість або міру стану або виконання дії.

За семантичними ознаками, обставини поділяються на:

- 1) обставину способу дії, яка пояснює яким способом була зроблена та чи інша дія;
- 2) обставину міри і ступеню, яка характеризує дію чи ознаку за ступенем чи мірою;
- 3) обставину місця, яка вказує на місцезнаходження особи або на місце, де відбувається дія;
- 4) обставину часу, яка вказує на час дії;
- 5) обставину причини, яка вказує на підставу виникнення дії;
- 6) обставину мети, яка вказує на мету дії;
- 7) обставину умови, яка означають явище, стан, при наявності якого може відбуватися дія.

У сучасній китайській мові обставина місця поділяється на статичну та динамічну. Динамічна обставина розповідає про напрям та місце в якому відбувається дія, а статична обставина місця розповідає про місцезнаходження людей та об'єктів.

В сучасній китайській мові статичну обставину місця в речення вводять за допомогою спеціальних словосполучень, до складу яких входять:

Прийменник 在 zài, який іноді опускається + Іменник місця + Післяйменник.

Приклади післяйменників в китайській мові: 上 shàng, 上边 shàngbian, 上面 shàngmiàn, 上头 shàngtóu, 下 xià, 下面 xiàmiàn, 下边 xiàbian, 下头 xiàtóu, 里 lǐ, 里面 lǐmiàn, 里边 lǐbian, 里头 lǐtóu, 前 qián, 前面 qiánmiàn, 前边 qiánbian, 前头 qiántou, 后 hòu, 后面 hòumiàn, 后边 hòubian, 后头 hòutou, 中间 zhōngjiān, 中 zhōng, 旁边 pángbiān,

左边 zuǒbiān, 左面 zuǒmiàn, 右边 yòubiān, 右面 yòumiàn, 内 nèi, 外 wài, 外面 wàimiàn, 外边 wàibian, 这儿 zhè'er, 这里 zhèlǐ, 那儿 nà'er, 那里 nàlǐ, 哪儿 nǎ'er, 哪里 nǎlǐ.

Післяйменники опускаються в реченнях, коли там присутні локативи або коли ми вказуємо на місця де працює або навчається багато людей.

РОЗДІЛ 2

СТРУКТУРНО-ФУНКЦІОНАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ СТАТИЧНОЇ ОБСТАВИНИ МІСЦЯ В КИТАЙСЬКІЙ МОВІ

2.1. Структурні особливості статичної обставини місця в китайській мові

Статична обставина місця використовується в реченнях наявності. Речення наявності – це речення, які вказують на наявність або відсутність когось або чогось в якомусь місці. У ролі присудка в таких реченнях часто використовується дієслово 有 або дієслово 是. Такі речення відрізняються від речень володіння тим, що в реченнях володіння акцент робиться на факт володіння, тобто на присудок. А в реченнях наявності підкреслюють увагу на предметі чи особі, яка десь знаходиться.

Речення наявності будуються за такою схемою:

Статична обставина місця ((在) + Іменник місця + Післяйменник) + Присудок (有, 是) + Підмет

Прийменник 在 в таких реченнях зазвичай опускається.

- 1) (在)桌子上有很多本子。(Zài) zhuōzi shàng yǒu hěnduō běnzi. На столі є багато зошитів.
- 2) (在)杯子里有茶。(Zài) bēizi li yǒu chá. В стакані є чай.

Якщо необхідно вказати на те, що хтось або щось знаходиться в якомусь місці постійно або тривалий час, то в деяких випадках у якості присудка може використовуватись дієслово-зв'язка 是. Наприклад:

- 1) 一号楼旁边是二号楼。Yī hào lóu pángbiān shì èr hào lóu. Поряд з будівлею номер один знаходиться будівля номер два.
- 2) 邮局对面是博物馆。Yóujú duìmiàn shì bówùguǎn. Навпроти пошти знаходиться музей.

Загальне питання в реченнях наявності утворюється за допомогою питального службового слова 吗, воно ставиться в кінці речення. Також загальне питання може утворюватися за допомогою ствердження або заперечення присудку 有 або 是.

Наприклад:

- 1) 门旁边有一双新鞋子吗? Mén pángbiān yǒu yīshuāng xīn xiézi ma? Біля дверей є нова пара взуття?
- 2) 柜子旁边有没有桌子? Guizi pángbiān yǒu méiyǒu zhuōzi? Біля шафи є стіл?

Для утворення спеціального запитання ми використовуємо спеціальні питальні займенники, які ставляться на місце того члена речення, якого вони стосуються.

Наприклад:

- 1) 门旁边有什么? Mén pángbiān yǒu shé me? Що знаходиться біля дверей?
- 2) 哪儿有手机? Nǎ'er yǒu shǒujī? Де є мобільний телефон.

Речення з дієслівним присудком та статичною обставиною місця вказують на те, що в якомусь місці відбувається якась дія. В такому випадку речення утворюються за наступними трьома схемами:

- 1) **Підмет + Статична обставина місця(在 + Місце +Післяйменник) + Присудок + Додаток**

Наприклад: 我 + 在大学 + 学习 + 英语。

В таких реченнях службові слова, заперечні службові слова та модальні дієслова ставляться перед статичною обставиною місця. Наприклад:

- 我也在大学学习英语。 Wǒ yě zài dàxué xuéxí yīngyǔ. Я також вивчаю англійську мову в університеті.

Спеціальне запитання в таких реченнях утворюється за допомогою спеціальних питальних займенників 哪儿 nǎ'er де?, 哪里 nǎlǐ де?, 什么地方 shénme dìfāng в якому місці?, ці займенники ставляться на місце статичної обставини місця в реченні. Якщо запитання стосується особи як на місце знаходження (в кого?), то використовуються

спеціальні словосполучення 谁这儿 shéi zhè'er в кого тут? або 谁那儿 shéi nà'er в кого там? Наприклад:

- 你在哪儿（哪里，什么地方）学习英语？ Nǐ zài nǎ'er (nǎlǐ, shénme dìfāng) xuéxí yīngyǔ? Де (де, в якому місці) ви вивчаєте англійську мову?

2) Статична обставина місця (在 + Місце +Післяйменник) + Підмет + Присудок + Додаток

Наприклад: 在这个本子上 + 我 + 写 + 汉字。

У цій схемі статична обставина місця виноситься на початок речення перед підметом, використовується у тих випадках, коли є протиставлення місць, де відбуваються дії. Наприклад:

- 在这家咖啡馆我喝水，在那家咖啡馆我喝咖啡。 Zài zhè jiā kāfēi guǎn wǒ hē shuǐ, zài nà jiā kāfēi guǎn wǒ hē kāfēi. В цьому кафе я п'ю воду, а в тому кафе я п'ю каву.

Також друга схема побудови речень використовується тоді, коли мовець акцентує увагу на місці, де відбувається дія. Використовуючи дану схему побудови речень, службові слова, заперечні службові слова, модальні дієслова ставляться перед дієслівним присудком. Наприклад:

- 在这家咖啡馆我也喝绿茶。 Zài zhè jiā kāfēi guǎn wǒ yě hē lǜchá. Я також п'ю зелений чай в цьому кафе.

3) Підмет + Присудок + Статична обставина місця (在+ Місце +Післяйменник)

Наприклад: 我 + 坐 + 在房子里。

Ця схема зазвичай використовується в реченнях з односкладним дієслівним присудком, який вказує на те, що суб'єкт або об'єкт в результаті виконання якоїсь дії опинився в якомусь місці, наприклад: 住在 zhù zài жити в, 坐在 zuò zài сидіти в, 生在 shēng zài народитися в, 放在 fàng zài класти в, 站在 zhàn zài стати в (на), 躺在 tǎng zài лягати в (на). В таких випадках 在 виступає не як прийменник, а як результативна

морфема. В реченнях, побудованих за третьою схемою, зазвичай відсутній прямий додаток або його винесено на початок речення. Службові слова, заперечні службові слова та модальні дієслова в таких реченнях займають місце перед дієслівним присудком. Наприклад: 我也住在中国。Wǒ yě zhù zài zhōngguó. Я також живу в Китаї.

Також статична обставина місця часто використовується в реченнях місцезнаходження. Ці речення вказують на місце в якому присутній або відсутній той чи інший предмет чи особа. Тобто акцент в таких реченнях робиться саме на статичну обставину місця. Речення місцезнаходження відрізняються від речення наявності тим, що в реченні наявності акцент робиться на предметі чи особі, яка є наявна в якомусь місці, а в реченнях місцезнаходження акцентується увага на самому місці, де знаходиться той чи інший предмет чи особа.

У ролі присудка в реченнях місцезнаходження використовується дієслово 在, воно має значення “бути присутнім, знаходитись”. У реченнях такого виду, статична обставина місця займає місце після 在.

Схема речень місцезнаходження:

Підмет + Присудок (在, 不在) + Статична обставина місця (Іменник місця + Післяйменник)

У реченнях місцезнаходження, в статичній обставині місця прийменник 在 відсутній. Службові слова, заперечні частки, модальні дієслова в таких реченнях займають місце перед присудком. Наприклад:

1) 我在家里。Wǒ zài jiālǐ. Я вдома.

2) 我的书在我的桌子上。Wǒ de shū zài wǒ de zhuōzi shàng. Моя книга на столі.

Загальні запитання в таких реченнях утворюються за допомогою додавання питального службового слова 吗, яке ставиться в кінці розповідного речення. Також за допомогою ствердження або заперечення присудка або за допомогою

стверджувально-заперечного словосполучення 是不是, яке ставиться перед присудком 在 (你是不是在家里?). Для утворення спеціальних запитань в реченнях місцезнаходження ми використовуємо спеціальні питальні займенники 什么, 谁, якщо питання стосується підмета, або 哪儿, 哪里, 什么地方, 谁那儿, 他哪儿 тощо, якщо питання стосується статичної обставини місця. Наприклад:

- 1) 谁在家里? Shéi zài jiālǐ? Хто вдома?
- 2) 我的钱包在哪儿? Wǒ de qiánbāo zài nǎ'er? Де мій гаманець?

Говорячи про речення, які вказують на тривалу дію, то коли в таких реченнях присутня статична обставина місця, вони можуть утворюватися за наступними трьома схемами:

Перша схема: Підмет + (没) + Статична обставина місця (在 + Іменник місця + Післяйменник) + Присудок + 着.

Наприклад:

- 1) 画儿在墙上挂着。Huà er zài qiáng shàng guàzhe. На стіні висять картини.
- 2) 孩子们在外面看着电影。Háizimen zài wàimiàn kànzhe diànyǐng. Діти дивляться фільм надворі.

У ролі заперечення в таких реченнях використовують заперечне слово 不, але в такому випадку заперечується саме те, як буває зазвичай, а не в даний момент мовлення. Наприклад:

- 1) 钱包没在包里放着。Qiánbāo méi zài bāo lǐ fàngzhe. В сумці немає гаманця.
- 2) 钱包不在包里放着。Qiánbāo bùzài bāo lǐ fàngzhe. В сумці немає гаманця.

Друга схема: Статична обставина місця (Іменник місця + Післяйменник) + (没) + Присудок + 着 + Підмет

Наприклад:

- 1) 墙上挂着两张地图。Qíáng shàng guà zhāng liǎng zhāng dìtú. На стіні висять дві карти.
- 2) 桌子里放着两本书。Zhuōzi lǐ fàng zhāng liǎng běn shū. На столі лежать дві книги.

Третя схема: Підмет + 没(不要) + Присудок + Статична обставина місця (在 + Іменник місця + Післяйменник)

Цей спосіб використовують лише у заперечних реченнях. У якості заперечення таких реченнях ставлять заперечне слово 没, або перед модальними дієсловами 不. При цьому службове слово 着 в даній схемі речень не використовують. Наприклад:

- 1) 词典没放在桌子上。Cídiǎn méi fàng zài zhuōzi shàng. Словник не лежить на столі.
- 2) 孩子们不要坐在这把椅子上。Háizimen bùyào zuò zài zhè bǎ yǐzi shàng. Діти не повинні сидіти на цьому стільці.

2.2. Функціональні особливості статичної обставини місця в китайській мові

Функціональні особливості статичної обставини місця стосуються ролей або функцій, які обставина місця виконує у мові. Обставина місця – це частина речення, яка вказує на місце дії, події або на місцезнаходження особи. Вона включає в себе різні елементи, такі як місцезнаходження, напрямок руху, відстань, орієнтацію, тощо. Це один із головних аспектів мови, який дозволяє точно описувати положення об'єктів у просторі, вказувати напрямок руху або відстань. Статична обставина місця в китайській мові має кілька функціональних особливостей, які складаються з таких функцій як:

1) Позначення місця розташування. В сучасній китайській мові статична обставина місця використовується для того, щоб вказати на розташування об'єкта або на конкретне місце де відбувається дія . Наприклад:

1. 他在家。Tā zài jiālǐ. Він вдома.
2. 我在学校。Wǒ zài xuéxiào. Я в школі.
3. 字典在桌子上。Zìdiǎn zài zhuōzi shàng. Словник на столі.

2) Позначення часу. Статична обставина місця також може надавати інформацію про час, коли відбувається дія. Наприклад:

1. 他夜里经常做梦。Tā yèlǐ jīngcháng zuòmèng. Він часто вночі бачить сни.
2. 海在夜里显得很神秘。Hǎi zài yèlǐ xiǎndé hěn shénmì. Море вночі виглядає дуже загадково.

3) Вказування напрямку руху. Статична обставина місця допомагає вказати напрямок дії. Наприклад:

1. 我们向北走了很长一段时间。Wǒmen xiàng běi zǒule hěn zhǎng yīduàn shíjiān. Ми довго йшли на північ.
2. 他的学校在左边。Tā de xuéxiào zài zuǒbiān. Його школа знаходиться зліва.

4) Також статична обставина місця виконує таку функцію, як опис місцевості або умов. Наприклад:

1. 这个地方很安静。Zhège dìfāng hěn ānjìng. Це місце дуже спокійне.

2. 那里的空气很新鲜。Nàlǐ de kōngqì hěn xīnxiān. Повітря там дуже свіже.

Усі ці функції важливі для розуміння і використання сучасної китайської мови в різних аспектах, від щоденного спілкування до літературної творчості.

Китайські письменники часто наголошують на важливості статичної обставини місця у створенні яскравих описових сцен, покращуючи розуміння читачами просторових відносин у розповіді. Автори використовують обставину місця, щоб створити особливу атмосферу. Наприклад, вони можуть описати місце як 在山脚下 zài shān jiǎoxià біля підніжжя гори, для того щоб викликати відчуття спокою й ізоляції та перенести читачів до конкретного місця в оповіді. Використання статичної обставини місця також допомагає передати емоційний тон і атмосферу. Такі фрази, як: 在热闹的市场中 zài rènao de shìchǎng zhōng на галасливому ринку або 在静谧的山林里 zài jìngmì de shānlín lǐ у тихих горах і лісах є хорошим прикладом для цього. Статична обставина місця зазвичай додає глибини до описових сцен, надаючи конкретні деталі про середовище, і тим самим збагачуючи уявлення читача про просторове планування, наприклад: 在宽阔的草原上 zài kuānkuò de cǎoyuán shàng на широкій галявині, 在狭窄的街道中间 zài xiázhǎi de jiēdào zhōngjiān посеред вузької вулиці.

Китайські письменники вважають статичну обставину місця цінною за її здатність збагачувати розповіді шляхом додавання глибини, контексту, образності та емоційного забарвлення. Вміло використовуючи цей другорядний член речення автори можуть перенести своїх читачів у яскраві та захоплюючі вигадані світи, будь то галаслива вуличка, спокійна сільська місцевість чи загадковий темний ліс.

Висновки до Розділу 2

Функціональні особливості статичної обставини місця стосуються ролей або функцій, які обставина місця виконує у мові. Ці особливості допомагають нам краще розуміти та обґрунтовувати контекст, а також допомагають чіткіше передати значення речення. В той час як структурні особливості допомагають визначити правильне положення статичної обставини місця в різних типах речень.

Обставина місця – це частина речення, яка вказує на місце дії, події або на місцезнаходження особи. Вона включає в себе різні елементи, такі як місцезнаходження, напрямок руху, відстань, орієнтацію, тощо. Це один із головних аспектів мови, який дозволяє точно описувати положення об'єктів у просторі, вказувати напрямок руху або відстань. Статична обставина місця має такі функції як:

1. Позначення місця розташування;
2. Вказування напрямку руху;
3. Опис місцевості.

Усі ці функції важливі для розуміння і використання сучасної китайської мови в різних аспектах нашого життя.

Статична обставина місця є невід'ємним членом речення. У сучасній китайській мові статична обставина місця найчастіше використовується у реченнях наявності. Реченнями наявності є речення в яких вказується наявність або відсутність предмета чи особи в конкретному місці. У такому типі речень у ролі присудка використовують дієслово 有 або 是.

Речення наявності будуються за наступною схемою:

Статична обставина місця ((在) + Іменник місця + Післяйменник) + Присудок (有, 是) + Підмет

В реченнях наявності прийменник 在 зазвичай опускається.

Говорячи про довготривалу дію, тобто якщо потрібно вказати на те, що хтось або щось знаходиться в конкретному місці постійно або тривалий час, то в таких випадках у якості присудка може використовуватись дієслово-зв'язка 是.

Загальне питання в реченнях наявності утворюється за допомогою питального службового слова 吗, яке завжди ставиться в кінці речення. Також загальне питання може утворюватися за допомогою ствердження або заперечення присудку 有 або 是.

Статична обставина місця в китайській мові має кілька функціональних особливостей, які складаються з таких функцій як:

- 1) Позначення місця розташування. В сучасній китайській мові статична обставина місця використовується для того, щоб вказати на розташування об'єкта або на конкретне місце де відбувається дія.
- 2) Вказування напрямку руху. Статична обставина місця допомагає вказати напрямок дії.
- 3) Також статична обставина місця виконує таку функцію, як опис місцевості або умов.

Усі ці функції важливі для розуміння і використання сучасної китайської мови в різних аспектах, від щоденного спілкування до літературної творчості.

ВИСНОВКИ

Ця курсова робота була присвячена вивченню структурно-функціональних особливостей статичної обставини місця в китайській мові. У цій праці було проаналізовано наукову літературу. Також ми дослідили загальну специфіку статичної обставини місця в китайській мові та виявили структурно-функціональні особливості статичної обставини місця.

У зв'язку зі щоденним зростанням популярності китайської мови, кількість охочих володіти китайською мовою також збільшується. Тому дослідження статичної обставини місця в китайській мові є досить актуальним напрямом. Одним з напрямків досліджень статичної обставини місця є розбір її структурних та функціональних особливостей.

Статична обставина місця часто застосовується в щоденному спілкуванні, тому вона має вагоме значення для граматики китайської мови, а саме для формування змісту та структури речень.

В першому розділі ми розглянули теоретичні засади дослідження обставини місця в загальній лексикології, а також місце статичної обставини місця, в системі граматики китайської мови.

Обставина – це другорядний член речення, який вказує на місце, спосіб дії, час, мету, причину дії та мету. Обставина як структурно-семантичний компонент речення характеризується за такими ознаками:

- 1) виступає другорядним членом речення, тобто не входить до структурної схеми речення;
- 2) в реченнях часто виражається прислівником, відмінковими і прийменниково-відмінковими формами іменників та дієприслівником;
- 3) з головним словом у реченні поєднується за допомогою підрядного прислівного синтаксичного зв'язку у формі прилягання;

- 4) обставина може займати різні позиції щодо головного слова, проте найчастіше – постпозитивну;
- 5) позначає обставину дії, стану або ознаку ознаки;
- 6) обставина вступає з головним словом в обставинні семантико-синтаксичні відношення.

За семантичними ознаками, обставини поділяються на: обставину способу дії, міри і ступеню, причини, мети, місця, часу та умови. Обставина способу дії дає якісно характеристику стану чи дії і відповідає на питання: як? яким способом? Обставина міри і ступеню характеризує інтенсивність або міру дії або ознаки і відповідає на питання: в якій мірі? як часто? у скільки разів? як багато? Обставина місця дає просторову характеристику дії і відповідає на питання: звідки? куди? де? Обставина часу характеризує час дії і відповідає на питання: як довго? коли? до якого часу? з яких пір? Обставина причини означає причину виникнення тієї чи іншої дії або ознаки, відповідає на питання: чому? з якої причини? Обставина мети характеризує мету дії, відповідає на питання: з якою метою? навіщо? Обставина умови позначає умову за якої відбувається дія і відповідає на питання: за якої умови?

Статична обставина місця вказує саме на конкретне місцезнаходження предмету чи особи. В українській мові статична обставина місця вводиться за допомогою прийменників.

У сучасній китайській мові обставина поділяється на:

1. Обставину часу (статична або динамічна);
2. Обставина місця (статична чи динамічна);
3. Препозитивні обставини ступеню або стану. Основним показником таких словосполучень є структурне службове слово 地, яке ставиться між обставиною і головним словом;
4. Постпозитивні обставини ступеню, стану, результату тощо. Формальним показником таких словосполучень є структурне службове слово 得, яке ставиться між обставиною і службовим словом.

Обставина місця може бути статичною або динамічною. Динамічна обставина місця вказує на те, звідки і куди, в кому напрямку відбувається дія, відповідає на запитання: звідки? куди? в якому напрямку? тощо. Статична обставина місця повідомляє про місцезнаходження особи чи предмету, відповідає на питання: де?

Для того щоб ввести статичну обставину місця в речення, часто використовують спеціальні словосполучення, до складу яких входять:

Прийменник 在 zài (цей прийменник може іноді опускатись) + Іменник місця + Післяйменник.

Післяйменники – це спеціальні слова, які вказують на місцезнаходження предмету чи особи, і ставляться після того слова, стосовно якого вказується його знаходження.

В другому розділі ми дослідили структурні та функціональні особливості статичної обставини місця.

Структурно-функціональні особливості – це характеристика мовленнєвих одиниць, які пов'язані з їх структурою та функціями. Розуміння цих особливостей зможе в майбутньому допомогти будувати правильні за структурою речення, розуміти контекст тощо.

Статична обставина місця використовується в реченнях наявності. Речення наявності – це речення, які вказують на наявність або відсутність когось або чогось в якомусь місці. У ролі присудка в таких реченнях часто використовується дієслово 有 або дієслово 是. Речення наявності будуються за такою схемою:

Статична обставина місця ((在) + Іменник місця + Післяйменник) + Присудок (有, 是) + Підмет

Загальне питання в реченнях наявності утворюється за допомогою питального службового слова 吗, воно ставиться в кінці речення. Також загальне питання може утворюватися за допомогою ствердження або заперечення присудку 有 або 是.

Функціональні особливості статичної обставини місця стосуються ролей або функцій, які обставина місця виконує у мові. Обставина місця – це частина речення, яка вказує на місце дії, події або на місцезнаходження особи. Вона включає в себе різні елементи, такі як місцезнаходження, напрямок руху, відстань, орієнтацію, тощо. Статична обставина місця в китайській мові має кілька функціональних особливостей, які складаються з таких функцій як:

- 1) Позначення місця розташування. Статична обставина місця використовується для того, щоб вказати на розташування об'єкта або на конкретне місце де відбувається дія.
- 2) Вказування напрямку руху. Статична обставина місця допомагає вказати напрямок дії.
- 3) Також статична обставина місця виконує таку функцію, як опис місцевості або умов.

摘要

本研究致力于处所副词的结构和功能特征的研究。这个话题总是相关的，尤其是对于想学习中文的外国人来说。这项工作的目的是确定处所副词的结构和功能特征。这项研究定义了副词是什么，并根据其执行的功能对其进行分类。

处所副词是指用来表示位置、方向或者距离的副词。这些副词通常用于回答问题"在哪里?"、"往哪里?"、"从哪里?"等等。以下是一些常见的处所副词:

地方:

这里、那里、哪里、那儿、这儿、那边、这边、那头、这头、这里面、那里面、这里边、那里边、这边上、那边上、这边下、那边下、这边左、那边左、这边右、那边右。

方向:

上、下、左、右、前、后、里、外、东、西、南、北、上边、下边、左边、右边、前面、后面、左前方、右前方、左后方、右后方、中间、顶上、底下、正中、左侧、右侧、斜对面。

距离:

近、远、远处、近处、中间、顶上、底下、左侧、右侧、对面、前面、后面。

这些处所副词在描述位置和方向时可以帮助我们更清晰地表达某物或某人在空间中的位置或移动方向。例如, "书在桌子上面"、"他往左走"、"房子在河边"等等。

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Безпояско О. К., Городенська К. Г., Русанівський В. М. Граматика української мови: Морфологія. К., 1993.
2. Вихованець І. Р., Городенська К. Г., Грищенко А. П. Граматика української мови. К., 1982.
3. Загнітко, Анатолій Панасович. Теоретична граматики української мови. Морфологія : [монографія] / А. П. Загнітко. – Донецьк: ДонДУ, 1996. – 435 с.
4. Іваненко З. І. Система прийменникових конструкцій адвербіального значення. - К., 1981.
5. Кочерган М. П. Вступ до мовознавства / М. П. Кочерган., 2001.
6. Кучеренко. – Видання друге, уточнене й доповн. – Вінниця: "Поділля – 2000", 2003.
7. Плющ М. Я. Граматика української мови: Морфеміка.Словотвір. Морфологія: Підручник. — Ч. 1. – К.: Вища шк., 2005.
8. Сучасна українська літературна мова: Морфологія / За заг. ред. І. К. Білодіда. — К., 1969.
9. Сучасна українська літературна мова / За ред. А. П. Грищенка. К., 2002.
10. Сучасна українська літературна мова : підруч. для студентів вузів, які вивч. дисципліну "Сучас. укр. літ. мова" / [М. Я. Плющ, С. П. Бевзенко, Н. Я. Грипас та ін.]; за ред. М. Я. Плющ. – Київ: Вища шк., 1994.
11. Чапля І. К. Прислівники в українській мові. Х., 1960
12. Claudia Ross, Jing Heng Sheng Ma. (2006) *Modern Mandarin Chinese Grammar: a practical guide.* — New York: Routledge.
13. Li Dejin, Cheng Meizhen (2008). *A practical Chinese grammar for foreigners.* — Beijing: Sinolingua.
14. Li Charles N., Thompson Sandra A. *Mandarin Chinese. A Functional References Grammar.* Berkeley & Los Angeles : U. of California Press, 1989.
15. *A Reference Grammar of Chinese*” (Authors: Chu-Ren Huang and Dingxu Shi, Publisher: Cambridge University Press)
16. Chao, Yuen Ren. *A Grammar of Spoken Chinese.* – Berkley: University of California Press, 1968.

17. 《实用现代汉语语法》（作者：王力，出版社：商务印书馆）
18. 《现代汉语八百词》（作者：俞尔根，出版社：商务印书馆）
19. 《现代汉语词典》（主编：陆俭明，出版社：商务印书馆）
20. 《现代汉语句子》（作者：陈昌来，出版社：华东师范大学出版社，2000）
21. 侯学超 1998 《现代汉语虚词词典》，北京大学出版社
22. 王力. 文集. 第二卷. 中国现代语法 /王力. 山东教育出版社, 1986.
23. 刘丹青. 焦点与背景、话题及汉语“连”字句. 中国语文. 4 期. 1998 年
24. 张斌主编. 现代汉语描写语法. 北京：商务印书馆, 2010